

Riječ urednika

U Ogulinu, Josipdolu i Modrušu, 4. i 5. rujna 2008. godine, u organizaciji Katedre Čakavskoga sabora Modruše i Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, te uz pomoć poglavarstava grada Ogulina i općine Josipdol, a pod visokim pokroviteljstvom ministra znanosti, obrazovanja i športa RH, dr. sc. Dragana Primorca, održan je znanstveni skup »Bernardin Frankopan i njegovo doba«. U radu skupa sudjelovali su istaknuti hrvatski istraživači, konzervatori, povjesničari, povjesničari umjetnosti, arheolozi, filolozi, zapravo svi oni koji u ovom trenutku mogu nešto relevantno reći i napisati o nepravedno zapostavljenoj baštini Modruša, njegovih gospodara Frankapana te različitim aspektima povijesti ovoga kraja u 15. i 16. stoljeću. Osnovna nam je namjera bila da ovim skupom s nulte točke pokrenemo arhivska i terenska istraživanja, te svi zajedno započnemo rad na sustavnoj zaštiti i obnovi plemićkoga tvrdoma grada Tržana, bogatoga trgovišta Modruša i pavlinskoga samostana sv. Nikole.

Modruš i njegovi gospodari marljivo su i stalno ugrađivali svoje vrijednosti i posebnosti u europske temelje. Europsku povijest toga vremena nemoguće je potpuno razumjeti i istražiti bez promišljanja i njihova doprinosa. Zato na onom tko dopusti da ova baština nestane iz prostora u kojem je mukotrpno nastajala i opstajala, leži golema odgovornost. Nažalost, mnogo je onih koji uopće nisu svjesni važnosti ostataka ukupnosti prošlosti koja prožima sve pore onoga što jesmo danas: prapovijesnih i antičkih naselja i grobova, srednjovjekovnih plemićkih gradova, sela, sakralnih objekata. Mnogo je i onih koji ne shvaćaju da ova baština nije nešto regionalno ili lokalno već pripada šarolikom globalnom mozaiku baštine čovječanstva. Ona je ujedno nešto što nas unutar toga mozaika čini drugačijima i posebnima. Krajolik u kojem se nalaze svi ovi spomenici prirodne, ali i kulturne baštine naše je zrcalo. Zrcalo naše pažnje, savjesti, svijesti i brige. Zato se samo osvrnite oko sebe i pogledajte kakva je naša briga o nama samima i našim temeljima, što smo to naslijedili od djedova, a što ćemo ostaviti unucima. Promislimo svi zajedno i što smo sami učinili da ova slika bude ljepšom i ugodnijom.

Eto, čitateljima predajemo tekstove koji su nastali na osnovi izlaganja koja su predstavljena na znanstvenom skupu o Bernardinu i njegovu dobu. Radujemo se što

su na skupu zajedno sudjelovali istraživači različitih struka, ali i pripadnici različitih naraštaja. Uz doajene hrvatske historiografije ovdje su sudjelovale i nadolazeće mlade snage. U njima se prije svega krije zametak našega optimizma. Optimizma koji se rađao iz vizije sustavnoga rada na istraživanju, zaštiti i promicanju blaga kulturne i prirodne baštine sjeveroistočnog podkapelskog prostora, što i jest jedna od temeljnih zadaća Katedre Čakavskoga sabora Modruše. Na ovom nam se putu pridružuje sve više suputnika što nas sve može samo ohrabriti da nastavimo u istom smjeru. Nadamo se da će ovi tekstovi biti poticajem za dalja istraživanja i promišljanja ukupnosti povijesnoga naslijeđa ovoga kraja.

Zahvaljujem od sveg srca svima koji su sudjelovali ili bilo na koji način pomogli održavanje skupa i objavljivanje radova u ovom, trećem godištu Modruškoga zbornika, prvog i jedinog znanstvenog godišnjaka u Karlovačkoj županiji.

Boris Olujić